

HET DOEL VAN HET EVANGELIE

Jezus nu heeft in aanwezigheid van Zijn discipelen nog wel veel andere tekenen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn beschreven, opdat u gelooft dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en opdat u, door te geloven, het leven zult hebben in Zijn Naam.
Joh.20 : 30,31

Dit is de discipel die van deze dingen getuigt en deze dingen beschreven heeft; en wij weten dat zijn getuigenis waar is. En er zijn nog veel andere dingen die Jezus gedaan heeft. Als die ieder afzonderlijk beschreven zouden worden, dan zou, denk ik, de wereld zelf de geschreven boeken niet kunnen bevatten. Amen.
Joh. 21 : 24,25

Gemeente van Christus,

Deze woorden zijn van de evangelist Johannes en zijn leerlingen.

Johannes is in de Bijbel een van Jezus' eerste leerlingen.

Zijn Joodse naam was Jochanan, in het Grieks: Johannes.

Samen met zijn broer Jakobus, zonen van ene Zebedeüs, is hij door Jezus geroepen om hun vissersboot en de netten achter te laten om Hem te volgen.

En zij waren gegaan.

Johannes, een geroepen visserman.

Hij is volgens de traditie ook de schrijver van de Openbaring.

Dat is het jongste Bijbelboek.

Dat kan betekenen, denk ik, dat Johannes nog heel jong was bij zijn roeping.

Buitengewoon is dan te bedenken dat zo'n gewone jonge visser, nog ruikend naar de vis om zo te zeggen, dat evangelie schreef.

Het diepzinnigste van de vier evangeliën.

In hoofdstuk 1 spiegelend met Genesis 1: *In den beginne ...*

... was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God....

Hier is de Geest van God aan het werk!

Johannes dus. Zijn naam is als het ware ingekerfd in de christelijke naamtraditie.

Tot op de dag van vandaag wordt zijn naam vernoemd: Johan, Jan, Hans, Joke, Hannie...

Misschien hoort u uw eigen naam wel, afgeleid van de zijde.

Van deze discipel lezen wij dat hij was de leerling *'die Jezus liefhad'*.

Jezus had kennelijk een bijzondere band met de jonge (jongste?)

Johannes. En die liefde wekte bij hem wederliefde.

Hij kan wel genoemd worden de *'apostel van de liefde'*.

Van hem is dat buitengewone woord: *'God is liefde'*.

En hij roept de gelovigen op in zijn brieven elkaar lief te hebben.

Wat nu zijn evangelie betreft: de nauwlettende lezer(es) van zijn boekje zal constateren dat er sprake is van een dubbel slot van het evangelie.

Het slot van hoofdstuk 20 is dan het eerste slot.

Als u die verzen leest voelt u duidelijk: een afsluiting is dit.

Toch komt er nog weer een vervolg, over de ontmoeting aan de Zee van Tiberias en het eerherstel van Simon Petrus.

Dan komt er een tweede en laatste slot.

Met daarin een opmerking over de schrijver en erbij:

'Wij weten dat zijn getuigenis waar is.'

Dat moet toegevoegd zijn door zijn leerlingen.

Johannes was klaar met zijn geschrift.

Alles over Jezus staat nu op papier....

Alles?

Nee, schrijft de schrijver, niet alles staat erin wat Jezus deed en gezegd heeft.

'Er zijn nog veel andere tekenen... en dingen die Jezus gedaan heeft....'

Is het evangelie dan incompleet?

Staat er van alles niet in?

Moeten wij het doen met een torso, onaf?

Maar de evangelist schrijft er dit bij: *Als die ieder afzonderlijk beschreven zouden worden, dan zou, denk ik, de wereld zelf de geschreven boeken niet kunnen bevatten.*

Nu lijkt dat op het eerste gehoor niet juist.

Het zou toch mogelijk moeten zijn al de woorden en daden van de Here Jezus op aarde, - slechts drie jaar werkte Hij in het openbaar – in enkele boeken vast te leggen....

Is dit niet overdreven?

Toch niet.

Deze uitspraak moet gezien worden in het licht van de persoon van Christus en zijn enorme betekenis.

Jezus is in persoon een mysterie, een geheim.

Een geheim zo diep, dat wij mensen het nooit geheel kunnen bevatten.

Juist Johannes wees met zoveel nadruk op de goddelijke afkomst en aard van Christus; *'Ik en de Vader zijn Eén'*.

Dit bedoelt hij: De persoon en het werk van Christus zijn zo geweldig, zo uniek en beslissend, dat ze voor ons te veelomvattend zijn.

In de Middeleeuwen zei men wel: 'het eindige kan het oneindige niet bevatten.'

Dat bedoelt stellig ook onze tekst.

Onze wereld en de mensen in de wereld zijn ontoereikend om Gods geheim in Christus te kunnen doorgronden.

Maar het gaat nog veel dieper.

Het zondige, de mens, kan het heilige, Christus, niet bevatten.

De zondige wereld drijft het heilige juist uit.

Ze kruisigt de Heilige, verwerpt Hem.

En ook wij, gemeente, vormen een deel van die wereld.

Dat dienen wij wel te beseffen. Christus gaat ons te boven.

Zelfs in een dikke dogmatiek is Hij niet afdoende te definiëren.

Nee, alle boeken van de wereld kunnen niet beschrijven wie Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon, is.

Dus: Johannes weet en schrijft: niet alles is beschreven.

Maar dan schrijft hij: *deze dingen zijn geschreven*.

Dit staat op papier.

Het heilig Evangelie naar de beschrijving van Johannes.

Zoals vóór hem die andere drie dat deden: Mattheüs, Marcus en Lucas.

Zijn boekje is wel wat anders van opzet.

Geen Bijbellezer ontgaat dat.

Ik zei al: zijn inzet start bij het Woord dat God was en mens werd.

Deze dingen zijn geschreven.... wel van alles, niet alles.

De Bijbel is ook niet een allesomvattend boek.

Hij is van eigen karakter.

De Bijbel is geen aardrijkskundeboek, geen roman, geen essay.

Toch is de Schrift genoeg.

Wat nodig is voor ons heil, dat staat erin!

In onze teksten wordt het verhaal van Johannes genoemd '*zijn getuigenis*'.

'Zij getuigenis is waar', schrijven zijn leerlingen in het 2^e slot.

Dat woord getuigenis is in het Grieks μαρτυριον en daar zit *martyr* in, d.i. martelaar.

Zo dikwijls moest een getuige van Christus zijn of haar getuigenis met de dood bekopen.

Ook Johannes zat jarenlang om zijn getuigenis gevangen op het kleine eiland Patmos.

Getuigenis is zijn boekje.... dat geeft al wel aan dat het maar niet een rapportage is, een zomaar - verhaal met een moraal.

Gemeente, een getuigenis is een plechtige belofte.

Je kunt ook zeggen: een liefdesverklaring.

Johannes' boek is een liefdesverklaring aan de Here Jezus.

En, zo staat er, *zijn getuigenis is waar*.

Dit evangelie is dus de waarheid.

Dat is wel heel intrigerend, gemeente, als je erover nadenkt.

Want waar vindt een mens waarheid?

Wij begrijpen de vraag van Pilatus maar al te goed; *'wat is waarheid?'*

De wetenschap zoekt van dag tot dag naar de waarheid.

Hoe zit de wereld, de mens, de lucht, de werkelijkheid... in elkaar?

Ja, maar de waarheid van de logica, de wetenschap, van laboratoria en rapporten – die waarheid wordt hier niet bedoeld.

Dat is die waarheid van Johannes niet.

Ook niet een systeem, een dogmatiek vol waarheden.

Johannes geeft ons in zijn evangelie door, dat unieke woord van Jezus: *'Ik ben de waarheid'*.

De waarheid is een persoon, is Jezus.

In het OT is waarheid betrouwbaarheid. Waar je op aan kunt.

Dit is de enige waarheid waar Johannes in geïnteresseerd is.

Zo is een waarheidsvriend geen aanhanger van degelijke opvattingen, maar een volgeling van Christus!

En daar gaat het om bij u en bij mij, dat we dat zijn: volgelingen van Christus.

Johannes schrijft het zo op: *'want deze dingen zijn geschreven opdat u gelooft*.

Aha! Nu hebben we het doel van het evangelie te pakken.

Waar is het voor opgeschreven?

Waar dient het toe?

Waarom lezen wij in de Bijbel?

Het staat er klip en klaar: opdat u gelooft.

Dat is het doel.

Dat is ook het doel van de preken in de kerk. Ook hier.

Het doel is dat jullie gaan geloven, mensen.

Geloof.

Weten en vertrouwen, zo verklaart onze oude catechismus treffend.

Je weet van Jezus, zijn kruis en opstanding. Het is geschied.

Je vertrouwt op Gods beloften om Jezus wil: het is *voor mij* geschied.

Dat is geloven.

Doel van bijbel, preek en kerkdienst.

Waarvoor zit u hier in de kerk?

Opdat u gelooft.

Dus niet om er even uit te zijn.

Niet om een vrome redevoering aan te horen.

Niet om christelijke opvattingen op te doen.....

Opdat u gelooft.

Weten en vertrouwen.

Dat het ook voor u is.

Gemeente: heeft het u inderdaad tot geloof gebracht?

Tot dat vertrouwende weten: ik hoor bij Christus?

Tot die innerlijke overtuiging: de Heer verlost ook mij?

Zodat u ja en amen zegt op dat getuigenis over Hem.

Hij is uw vertrouwen zo waard.

Alles deed Hij voor u: kruis en opstanding.

Hij overwint uw zonde en Hij overwint uw dood.

God de HERE zelf zette in Hem zijn voetstap op de wereld.

God doorbrak in Hem de scheiding tussen hemel en aarde.

Dat is de boodschap, de waarheid, het getuigenis.

En geloof is: je daaraan prijsgeven.

Daar JA tegen zeggen. Met heel je ziel.

Het mag en het kan, gemeente.

Gods heilige Geest is altijd beschikbaar om het u diep in te prenten.

Laat het aan u en in u gebeuren.

Voor het eerst of weer opnieuw.

Opnieuw, ja, je mag bij de Here God altijd weer op herhaling.||

Johannes zegt niet alleen *dat* we mogen geloven, maar ook *wat* we mogen geloven.

Opdat u gelooft dat Jezus is de Christus.

Ja, dat is wel cruciaal.

Dat was het zeker voor de Jood Jochanan/Johannes.

Wie is de messias.

Is Hij gekomen?

Is het Jezus of niet?

De apostel getuigt tegen zijn joodse volksgenoten: Hij is het!

Jezus is de messias.

De niet –joden twijfelden evenzeer.

Hoe kan die jonge Jood van 33 jaar, gekruisigd onder Pilatus, nu ooit de wereldverlosser zijn.

Dat kan toch niet? Onmogelijk. Irreëel.

Dat gaat tegen alle logica en wetenschap in.

Eén mens kan toch nooit de waarheid zijn?

Dat is absurd.

Tegen al die tegenwerpingen in *getuigt* Johannes.

Hij is het!

Zijn getuigenis is waar, hoorden we.

Want overtuigend, in kracht en in liefde.

Het is geen waarheid om bewezen te worden met formules, met logische bewijstrant, met geslaagde proefnemingen, nee.

Het is Gods waarheid.

Uitgetekend in dat kruis.

Te lezen in de warme ogen van Jezus.

Jezus Christus, de Zoon van God.

Johannes is volledig in zijn tekening van de messias.

Jezus, man van Nazareth, mens als wij.

Christus, de messias die redt, aan Israël beloofd.

Zoon van God. Ook God. Gekomen uit en van de Vader.

In Hem kwam God zelf op onze aarde.

Heel dichtbij gekomen.

Gemeente, de inhoud van ons geloof is Jezus Christus.

Daarmee wordt afstand genomen van mensen die wel zeggen te geloven, maar niet in Christus.

Bijbels gezien is dat het ware geloof niet.

Buiten Hem is dat geloof niet.

Laat de kerk van nu daarin toch heel bijbels blijven en niet reduceren door te zeggen dat in alle geloven wel wat zit.

Jezus zei zelf: *‘Niemand komt tot de Vader dan door Mij.’*

Paulus zei: *“Ik heb niets onder u geweten dat Jezus Christus en die gekruisigd.”*

Op dat u door te geloven het leven zult hebben in zijn Naam.

Dat staat er ook nog bij in die volle zin aan het eind van het evangelie.

Leven!

Wie gelooft, gemeente, heeftleven.

Leven. Daar heeft een mens alles voor over, nietwaar?

Je moet maar eens een gezwel of een knobbeltje ergens ontdekken.

Je krijgt een onderzoek en je wacht op de uitslag.

Het kan ernstig zijn, zelfs dodelijk.

O wat ben je bang.

Want het gaat om je leven.

Daar ebben we alles voor over, voor ons leven.

Want wie niet meer leeft is dood, is voorbij, is weg.... Einde mens.

Geloof brengt tot leven.

Wacht even, Johannes, is het niet andersom?

Moet je niet eerst leven om te kunnen geloven?

Weet u, gemeente, het gaat hier om *eeuwigheidsleven*.

Leven waar de dood uit weg is, leven uit en met God.

Het is leven voor de mensen.

Maar het komt uit God, '*in Zijn Naam*'.

De naam van Jezus toont ons Gods Naam.

Het geloof is de sluis waardoor dat leven in ons komt.

En, o wonder, als je dood gaat, gaat dat leven door.

Zeker, de dood drukt je leven weg.

Maar wie gelooft, leeft.

Ook na de dood.

Hoe? Ik weet het niet.

Waar? Ik weet het niet.

Maar je bent *bij Christus* en zo bij God.

En dat is de hemel.

Wat een prediking. Wat een getuigenis in een stervende wereld.

'Nu jaagt de dood geen angst meer aan', zingt ons bekende Paaslied.

Ach, gemeente, dat te zingen op een sterfbed – ik maakte het zelden mee.

Ook gelovige mensen sterven vaak in donkerheid.

Ouden zeiden vroeger: God laat zijn kinderen soms met de nachtschuit vertrekken.

Met de nachttrein, zouden wij zeggen. Of een nachtvlucht.

Maar ze komen evengoed aan.

Aan d' overkant, in 't zalig land...

Tegenwoordig praat men over de kwaliteit van leven.

Een omstreden begrip.

Er zijn er die zeggen: als het leven geen kwaliteit meer heeft kun je het beter beëindigen...

Ik vraag dan: wie bepaalt dat en wat is kwaliteit?

Het geloofsleven met Christus heeft eeuwige kwaliteit.

Het heeft en houdt zijn waarde, in Christus, in Wie we door het geloof geworteld zijn.

Eén met Hem.

Het begint al hier op aarde.

Jezus zei: 'Dit is het eeuwige leven dat zij U, God, kennen en Jezus Christus die U gezonden hebt.

Godskennis op aarde, nu en hier, dat is al eeuwig leven.

Eeuwigheidsleven zal Hij ons geven
als wij herboren
Hem toebehoren
die ons is voorgegaan.
Halleluja! (Gz.477).

Een het perspectief?

Snedig is dat samengevat in een van de boekjes van André Troost.

De Echoput heeft gelijk:
Je roept 'leven' en je hoort 'even'.
Je roept 'sterven' en je hoort: 'erven!'
Geprezen zij God!

Amen